

PRECATIONES AD DEIPARAM

PRECATIO PRIMA

^{OG}
^{III, 524} Sanctissima Domina Dei Genitrix sola purissima anima, et corpore, sola supergressa integritatem omnem, et pudicitiam, et virginitatem: sola tota facta domicilium universarum gratiarum sanctissimi Spiritus, atque inde etiam ipsas incorporeas virtutes sine ulla comparatione antecellens puritate, ac sanctitate animae, et corporis; respice in me execrandum, atque impurum, foedatumque in anima, et corpore meae vitae mollis, et voluptuosae inquinantis. Expurga meam mentem pravis affectionibus deditam. Purifica me, et corrige meas aberrantes, caecutientesque cogitationes: compone, atque erudi sensus meos. Eripe me a servitute tyrannicae, pessimae, ac turpissimae consuetudinis impurarum praecoccupacionum, atque affectionum. Refraena omnem in me iniquitatem dominantem, et concede sobrietatem, ac discretionem obtenebratae, et miserrimae menti meae, ut corrigat proprios errores, et lapsus: ut a peccati tenebris liberatus, dignus fiam, ut laudem, atque hymnis celebrem secure Te solam veram Matrem veri luminis Christi Dei nostri, quia sola cum ipso, et per ipsum benedicta, et glorificata permanes ex universa visibili, atque invisibili creatura, nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

PRECATIO SECUNDA

^{OG}
^{III, 524} Virgo Domina Deipara, benedicta Dei Genitrix, benedictissima Mater Dei, Deo gratissima, supra omnes benedicta, vas divinitatis Unigeniti filii immortalis, et invisibilis Patris, inclina aurem tuam, atque exaudi verba emissa a labiis meis sordidis, et impuris. Ecce enim corde contrito, atque humili mente ad tuam misericordiam confugi. Noli igitur me infelicem despicere, neque sinas, ut ipse indignus famulus tuus peream in * finem, sed maternis tuis orationibus usa sana animam meam miseram, quae pravis meis affectibus attrita est, quam malus inimicus voluptuosis criminibus atterens in terram pessumdedidit. Ideo omni confusione plenus sum, ac minime audeo, neque fidenti vultu plurimorum criminum remissionem, atque immadicabilium vulnerum meorum medelam ab humanissimo Deo meo possum exposcere. Pollui enim templum corporis, ac faedis cupiditatibus illud miserum in modum inquinavi, omnesque sensus illicitis actionibus depravavi. Unde extollere manus ad coelum mi-

^{*525}

nime audeo, quas contaminavi pravis operibus, neque ad preces labia aperire, quae conviciis in proximum, ac calumniis foedavi. Idecirco Domina purissima ante tuas misericordias inexplicabiles me ipsum proiicio ipse miser, et decoctor. Non est enim mihi alia spes, aut perfugium, nisi tu, et sola mea consolatio, ac cito defensio, animae meae exsultatio, moeroris solutio, captivitatis liberatio, mortaliuum cum Deo coniunctio, nostrum propitiatorium et subsidium, lapsorum resurrectio, meae animae revocatio, corporisque, meorum peccatorum redemptio, arescentis cordis mei divina aspersio, tenebricosae meae animae lampas lucidissima, nuditatis meae vestis, meorum gemituum solamen, mearum calamitatum commutatio. In te etenim spero, in te glorior: ne longe arceas a nobis tuum patrocinium, sed auxiliare, et protege, et adesto porro in perpetuum. Delectatur tuis precibus Unigenitus tuus filius, et quanto magis ipse, qui inter servos adnumerari voluit, servabit gratiam, ac proprium decretum tibi, qui sibi ministra fuisti inexplicabilis generationis. Quare etiam gaudet tuis intercessionibus, propriam existimans gloriam, et tuas veluti debitas petitiones adimplet. Solum me infelicissimum ne despicias, atque actionum mearum foeditates immensa tuae misericordiae obicem ne ponant: Dei Genitrix, meum decus desiderabilissimum: nihil enim est tuo auxilio firmius tropaeum. Tibi igitur omnino immaculata, et mediatrix mundi, poenitenti corde supplico; tuum promptum in necessitatibus praesidium, post Deum salutare, et securum, et fortissimum * patrocinium invoco *526
ego delictorum complurium reus ex profundo cordis mei. Bonitatis, et misericordiae amatrix miserere mei pleni foeditatis, et pigritiae, ac miseram hanc, vilemque precationem suscipe; et si pigre, negligenterque obtuli tibi, nihilominus acceptum me maternis tuis precibus fac filio tuo reddendo dignum me Regno Coelorum laudantem, ac benedicentem Patri, et Filio, et Spiritui Sancto, nunc et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

PRECATIO TERTIA

- 340** Virgo Domina Dei Genitrix, quae Salvatorem Christum, et Dominum nostrum in utero portasti, in te spem meam omnem repono, et in te confido, quae sublimior es omnibus coelestibus potestatibus. Tu me purissima divina tua gratia tuere, meam vitam gubernare, atque ad sanctam voluntatem filii tui, et Domini nostri iter ostende. Tu mihi largire remissionem culparum: sis mihi perfugium, protectio, atque defensio, et manu ductrix transferens ad vitam aeternam. In terribili vero meae mortis hora, Domina, ne derelinquas
- OG
III, 526

me, sed ad adiuvandum me festina, et eripe a daemonum crudeli tyrannide: etenim penes te posse est, utpote quae es vere Mater Dei, et omnia potens. Suscipe omnium mitissima, sanctissima Domina Dei Mater dona pretiosa, et tibi soli convenientia a nobis indignis famulis tuis, quae electa es ex omnibus generationibus, et terrenis rebus sublimior visa es. Quoniam per te Filium Dei cognovimus, per te fuit Dominus virtutum nobiscum, dignique facti sumus sancto illius corpore, et sanguine. Beata tu es in generationibus generationum, Deo gratissima, Cherubim splendidior et Seraphim gloriosior. Et nunc omnibus laudibus celebrata sanctissima Dei Genitrix ne cesses intercedere pro nobis famulis tuis indignis, ut ab omnibus daemonis insidiis, atque ab omnibus * damnis nos eripiamur,

*527 et procul a vulneribus conservemur cuiuscumque aggressionis venenatas sagittas eiaculantis: quin etiam usque in finem tuis precibus custodi nos a damnatione securos, ut tuo patrocinio atque auxilio salvati, gloriam, et laudem, et gratiarum actionem, adorationemque semper demus soli Deo in Trinitate, et omnium rerum Conditori. Domina benigna et nobilissima, Mater Dei boni, optimi, omnemque bonitatem excedentis, respice ad preces indigni, atque inutilis servi tui, ac tuo misericordi oculo, et secundum magnam misericordiam inexplicabilium viscerum tuorum fac mecum, et noli respicere mea delicta seu in verbo, seu in opere, seu secundum quemlibet sensum, voluntaria, atque involuntaria, scienter, et ignoranter: totumque me renova effiendo templum sancti, vivificantis, et principalis Spiritus, qui inhabitavit, obumbravitque in tuo utero immaculato, Altissimi Virtus. Tu enim es afflictorum auxiliatrix, patrona periclitantium, salus fluctuantium, in procella portus, adiutrix, ac susceptrix versantium in necessitatibus. Concede servo tuo compunctionem, cogitationum tranquillitatem, serenitatem mentis, animum temperatum, sobrietatem intelligentiae, spiritum humilem, convenientem sanctitati, ac sobrium constitutione, morem circumspicuum, atque compositum, iudicium praeseferens interioris animae simul et modestiam, pacemque, quam Dominus noster propriis discipulis largitus fuit. Perveniat oratio mea ad templum sanctum tuum, et ad habitaculum gloriae tuae. Destillent oculi mei fontes lacrymarum, ut abluas me propriis lacrymis, abstergasque fletuum meorum imbris expurgando me ab affectionum sordibus. Meorum delictorum chirographum dele, dissipat nubes tristitiae meae, cogitationum nebulam, et perturbationem, affectum procellam, et turbinem procul remove a me, et me custodi imperturbatum, et hilarem: dilata cor meum spiritali latitudine, exhilara, et concede mihi laetitiam inexplicabilem, gaudiumque continuum, ut, vias rectas

mandatorum Filii tui recto cursu conficiam, et irreprehensibili conscientia, atque inoffensa conversatione procedam. Concede vero etiam * puram orationem mihi precanti ante te, ut pura mente, ac fixa cogitatione mediter assidue inexplebili animo nocte ac die, divinarum Scripturarum eloquia, et psalmum dicam in confessione, et laetitia cordis orem ad gloriam, et honorem, et magnificentiam unigeniti Filii tui, et Domini nostri Iesu Christi, quem decet omnis gloria, honor, atque adoratio, nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

*528

ORATIO AD DEIPARAM

341 Domina mea sanctissima Dei Genitrix, et gratia plena, Mater ^{OG III, 528} Dei benedictissima, Deo gratissima Deipara, vas divinitatis Unigeniti Filli tui, immortalis, et invisibilis Patris, sedes igniformis quadriformibus longe gloriosior, tota pura, tota immaculata, tota illibata, tota impolluta, tota irreprehensibilis, tota laudabilis, tota incorrupta, tota beatissima, tota inviolata, tota venerabilis, tota honorabilis, tota benedicta, tota memorabilis, tota desiderabilis, virgo anima, et corpore, et mente, cathedra Regis, qui sedet super Cherubim, porta coelestis, per quam nos a terra ad coelum currimus, sponsa Dei, per quam ipsi reconciliati sumus, inopinatum miraculum, inexplicabilis auditio, absconditi sacramenti divini manifestatio, inexpugnabile patrocinium, defensio fortis, fons vivificus, pelagus inexhaustum divinarum, secretarumque largitionum, ac munerum, altitudo divinis potestatibus sublimior, profundum ininvestigabile absconsarum cogitationum, naturae communis gloria, bonorum omnium erogatio, omnium post Trinitatem Domina, post Paraclitum alias consolator, et post Mediatorem mediatrix totius mundi, vehiculum intelligibilis solis, verae lucis, quae illuminat omnem hominem venientem in mundum: ferens verbo omnia portantem, vestis immaculata eius, qui induit lucem sicut vestimentum: pons mundi totius ad altissimum coelum nos ducens: Cherubim, ac Seraphim sine ulla comparatione superior, ac longe gloriosior, * Angelorum splendor, hominum tutela, clavis in coelum nos introducens, Mater et ancilla non occidentis stellae: splendor veri, mysticique diei, ininvestigabilis Dei bonitatis abyssus: currus divinus, et multi nominis, verae fidei firmissimum fundamentum: eius qui capi non potest, locus amplissimus: vitis vera vitae fructum proferens, oliva fructifera fidelium animas exhilarans, universalis protectio mundi, porta mysterii supra intellectum venerabilis, complementum gratiarum Trinitatis, veluti secundas partes tenens post

*529

divinitatem: fulgur fidelium animas illuminans, peccatorum reconciliatio, stantium securitas, lapsorum revocatio, excitatio socordium, bene valentium robur, Ecclesiarum concordia, exercituum felicitas, bonorum omnium suppeditatio, urbium bona institutio, totius mundi pax, tolerantia monachorum, fortitudo athletarum: thesaurus vitae incorruptae, nubes fundens coelestem rorem in terram, scala per quam coelestes Angeli ad nos descendunt, portus tempestate iactatis, afflitorum gaudium, affectis iniuria patrona, derelictorum auxilium, infirmorum confirmatio, oppressorum recreatio, caecorum scipio, aberrantium salutaris dux, in necessitatibus auxiliator securus: arca sancta, per quam ab iniquitatis diluvio salvati sumus: rubus incombustus, quem vidit Moyses Divinitatis spectator: thuribulum aureum, in quo Verbum carnem incendens, mundum odore replevit, atque inobedientiae combusta sunt crimina: tabula a Deo exarata, septem luminum candelabrum, cuius splendor solares radios superavit: tabernaculum sanctum, quod spiritalis Beseleeel aedificavit, regium vehiculum, vas manna repletum, hortus conclusus, fons signatus, cuius rivi purissimi irrigant totum mundum, virga Aaron divinitus florens, vellus Gedeonis rore madens, liber divina manu scriptus, per quem Adami chirographum scissum est, mons Dei, mons sanctus, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: radix sancta Iesse: civitas Dei, de qua gloriosa dicta sunt de te, ut David loquitur: maestitiae dissolutio, captivitatis liberatio, mortalium deificatio: pulchra natura, omnisque reprehensionis incapax, illa, quae a Libano * virginitatis reddit, et mundum odoramentis replet, ex qua dulcedo defluens antiquam ligni acerbitatem dulcem effecit, quae totius divinae substantiae horrendum in modum capax fuit: munus quo cumque pretio excellentius, omnibusque bonis aestimabilius ornamentum: lectus Salomonis, quem circum assistunt sexaginta Potentes, sermones nempe Scripturae divinitus inspiratae. Locus luce repletus, ex quo salutis radii universo mundo illuxerunt: porta ad orientem respiciens Ezechieli, tremendae dispositionis magnificentia, speciosum divinae demissionis hospitium, mundi reconciliatio, nostrum propitiatorium et refugium, omnium bonorum donum optabilissimum, forceps ignifera, quam Isaias conspexit, mons virtutibus umbrosus, quem Habacuc praevidit, mons Danielis, a quo lapis abscissus est sine manibus, paradisus sanctissimus in Eden, lignum vivificum pulcherrimum, ac iucundissimum fructum ferens, malum odoriferum, rosa suave olens, flos immarcescibilis, lilium candidissimum, liber signatus, quem nemo legere potest, virginitatis exemplar sine scripto expressum, visio pretiosa Prophetarum, purpura a Deo contexta, omnis prophetiae manifestissima adim-

pletio, os loquax Apostolorum, vincentium fiducia invisibilis, regum firmitas, sacerdotum gloriatio, delictorum remissio, iusti Iudicis placatio, lapsorum resurrectio, mundi desiderium, meae animae corporisque restauratio, salus mea, consolatio mea, mea vita, mea lux, spes mea, refrigerium meum, animi mei voluptas, refugium meum, protectio, robur, laetitia, dulcedo, murus, subsidium, munitio, armatura, defensio, gloria, patrona, mediatrix, tranquillitas, tuitio, exultatio, pax, laudatio, gaudium, benedictio, anchora, abundantia, ros, dignitas, sanctitas, magnificientia, liberatio, molestiarum mearum consolatio, illuminatio ac sanctificatio animae meae, peccatorum meorum redemptio, oblectatio ex Deo animae meae, mei avidi cordis divina aspersio, tenebrosae meae animae lampas lucidissima, nuditatis meae operimentum, gemituum * meorum sedatio, meorum infortuniorum correctio, continentia, purificatio, fortitudo, temperantia, virtutum ornamentum, mea libertas, portus, thesaurus, negotiatio vere aeterna, stabilis poenitentia, sublimitas, bona valetudo, species, robur, bonum consilium, intellectio, exultatio, Domina mea, gaudium meum, splendor meus, et ad Deum meum vigil custodia non erubescenda: vide meam fidem, meumque desiderium divinitus datum, tanquam quae compassionem, et potentiam habes. Tanquam vero Mater eius, qui solus bonus, ac misericors est, suscipe miserrimam animam meam, eamque dignare pertuam intercessionem defensionemque, parte dextera unigeniti Filii tui, et requie electorum sanctorumque ipsius; auxilium, defensionemque non habeo, praeter te: in te spero, voti compos ero: in te glorior: noli propter mea multa errata, atque iniquitates avertere faciem tuam a me indigno famulo tuo. Habes enim velle, et posse, tanquam quae modo inexplicabili unum ex Trinitate genueris: habes quo suadeas, quo flectas: habes manus, quibus eum inenarrabiliter portasti; ubera, quibus lac praebuisti: in memoriam revoca fascias, et reliquam educationem ab infantia: misce cum tuis ea, quae ipsius sunt, crucem, sanguinem, vulnera, per quae salvi facti sumus. Ne quaeso longe facias a me protectionem tuam; sed opitulare, et protege, ac praesto sis semper. Debitorem enim habes illum, qui dixit: *honora Patrem tuum, et Matrem tuam:* et quanto magis ipse, qui inter servos recenseri voluit, servabit gratiam, propriumque decretum tecum, qui ei ministra fuisti generationis ad redemptionem? Unde quoque honori sibi dicens tuis intercessionibus indulgere, etiam veluti debitas implet tuas postulationes: solum ne despicias indignum, neque mearum actionum foeditates tuam immensam misericordiam interrumpant: Dei Genitrix, meum desiderabilissimum nomen: nihil enim est firmius tropaeum, quam tuum

auxilium: tu enim abstulisti omnes lacrymas a facie terrae: tu creaturam replesti omni genere beneficii, coelestibus laetitiam attulisti,
 *532 terrestria * salvasti, figmentum mutasti, artificem placasti, Angelos demisisti, homines exaltasti, superiora atque inferiora per te ipsam conciliasti, optima praeparasti, mutans omnia in melius: per te resurrectionis nostrae tesseram certissimam tenemus: per te coeleste regnum nos consecuturos esse speramus: te nostrarae salutis auxiliaricem habemus, te christianorum coetus firmissimum murum possidet: tu Paradisi claustra aperuisti, tu adscensum ad coelos praeparasti, tu Filio tuo, et Deo adoptasti: per te omnis gloria, honor, et sanctitas ab ipso primo Adam, et usque ad consummationem saeculi, Apostolis, Prophetis, iustis, et humilibus corde, sola immaculatissima, derivata est, derivatur, ac derivabitur, atque in te gaudet, gratia plena, omnis creatura. Et ego in te confido propter te, quae verissime secundum carnem verum Deum peperisti, cui convenit omnis gloria, honor, atque adoratio cum Patre sine principio, et Sancto, et bono, et vivificante ipsis Spiritu, nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

ORATIO AD DEI MATREM

^{OG}
 III, 532 In te patrona et mediatrix erga Deum ex te genitum genus humanum, Dei Mater, felicitatem suam ponit, atque a tuo semper pendet patrocinio, teque solam habet perfugium, ac defensionem, utpote quae confidentiam habes apud ipsum. Ecce ipse quoque ad te venio ferventi animo, minime audens secure accedere ad tuum filium, sed supplex oro, ut per tuam intercessionem apud eum salutem consequar. Noli igitur despicere famulum tuum, qui omnem spem meam repositam habeo in te post Deum, noli aversari prorsus periclitantem, et in maximis aerumnis exercitum; verum, misericordia, ac misericordis Dei Mater, tui famuli miserere, et libera me a damnabili conscientia, compescendo cogitationum tempestatem, voluptatum fornacem extingue, carnisque incendium reprime, et dilectionem erga tuum filium, ac Deum meum accende, * omnesque meos sensus tuere, nullum praebendo faedis cupiditatibus ingressum. Ut poenitentiae tempus mihi detur, supplex oro, ne me infructuosum mortis falx excidat, neque veluti sterilis igni tradar. Accende animae meae lampadem extinctam, meorumque moerorum caliginem dissipia, appetituumque meorum aegrotantium nebulam tuis precibus expelle. Multum enim potest materna precatio apud filium, qui facile flectitur. Da mihi poenitentiae lumen, atque ad
 *533

compunctionis diem manuducito, et dignum me fac, ut me geram secundum beneplacitum Dei benignissimi omnibus diebus vitae meae: et quousque in hac vita versor calamitosissima, defende, protege, custodi, naviganti adnaviga, iter agenti comes esto, dormientem tuere, atque omnes meas vias dirige. Quando autem erit, ut e corpore egrediar, adesto mihi Domina bonorum amatrix, intolabilemque dolorem illum alleva, ac meum laborem mitiga, et infelicitis animae meae ducem te praebet ad habitationes aeternas, ut ne potestas tenebrosa mihi occurrat, ac me ad profundum inferni pertrahat: placabilem iudicem videam, aspicientemque in me benigne: liberer a flamma sempiterna per te Dei Sponsam: perfruar Trinitate, quae voluptas est paradisi: regni coelorum compos fiam, ut te solam, quae humani generis praesidium facta es, et quae per tuum partum cladem primae parentis correxisti, quaeque peccatorum es patrona, ac desperantium consolatio existis, et quae afflictorum solamen nuncuparis; extollam laudibus, beatamque praedicem a te conservatus. Te etenim beatam dicent omnes generationes Virgo Domina Dei genitrix, spes christianorum omnium. Expelle a me misero, atque infelice servo tuo negligentiam, oblivionem, stultitiam, socordiam, vanam gloriam, adulterium, scortationem, praedicatum, gulam, omnesque malas, foedas ac maledicas cogitationes ex misero, atque infelici corde meo, et ex mea mente obtenebrata, et ab omnibus malis meis actionibus libera,flammamque pravorum affectuum extingue, quia infirmus sum, atque aerumnosus, quia omnium mortalium glorioseissima * es. Gratias ago tibi Domina Dei Mater, et encomiis laudibusque te extollo, quod vires mihi praebuisti, ut pervenirem ad finem diei, atque ad hanc noctem, qua deprecor acceptissimum patrocinium tuum: da mihi remissionem negligentiae, ac pigritiae dominantis in me in ipsa usque adhuc: et tuis precibus promptitudine imple, ut divinis tuis laudibus, atque humanissimi Filii tui, et Dei operam dem, eo quod miser liberatus fui, atque eripior a variis morbis, calamitatibus, et tribulationibus, periculisque animae simul ac corporis: procido ante te, ac toto fervore extollo vocem ad gratiarum actionem ego famulus tuus, cuius tu maximopere benedicta miserta fuisti, propter immensam misericordiam ac commiserationem, utpote quae Mater es benignissimi hominum amatoris. Gaudie purissima gratia plena: gaudie immaculata Dei genitrix Virgo: gaudie Virgo hominum gloria: gaudie omnium prophetarum implementum: gaudie perfectio omnium congregationum Domini: gaudie ipsius Testamenti sigillum: gaudie meta consiliorum illius: gaudie manifestatio mysteriorum eius: gaudie advocata infamatorum iniuste: gaudie collectio iamdudum diffiden-

gium: gaudie fulcimentum inclinatorum deorsum: gaudie lumen in tenebris positionum: gaudie renovatio senescentium: gaudie propitiatio aberrantium, ac liberatio: gaudie lux errantibus viam demonstrans: gaudie portus, ac protectio navigantium: gaudie Patrona, et munitio in necessitatibus: gaudie salus secura fidelium: gaudie nova maxime, ac divina largitio: gaudie mortalium omnium Domina: gaudie laetitia, et gloria Angelorum: gaudie rerum omnium conditarum sublimissima: gaudie Dei existens etiam famula: gaudie benedictissima in saeculum saeculi: gaudie lignum opacum Virgo puella: ex quo omnes fructum decerpimus, quem comedentes exhilarantur, non moriuntur: gaudie Maria Virgo Mater, Mater Sponsa: gaudie ornamentum mundi muliebris: gaudie filia David splendide ornata: gaudie mensa mysticarum gratiarum: gaudie Regisque Deique mei victoria: gaudie tum Patriarcharum, tum * vincentium exultatio: gaudie murus invocantium te: gaudie defensio simul, et firma protectio: gaudie omnino immaculata Dei divina sedes: gaudie splendida Dei Mater sola: gaudie Salomonis lectus sanctissimus: gaudie spiritualibus mentibus honorabilior: gaudie meorum delictorum solutio: gaudie Regina generis adamitici: gaudie gladius pravorum daemonum: gaudie ingentium bonorum servatrix: gaudie copiosissima sapientiae donatio: gaudie in periculis existentium solamen: gaudie inopum ditissima susceptio: gaudie omnium bonorum vitae gaudie omnium gratiarum causa. Quin, o sola Domina, meum ex Deo oblectamentum, ros divinus ardoris mei, arentis cordis mei aspersio divinitus manans, aridi mei fontis lacrymarum scaturigo ad expiationem mearum iniquitatum, obscurae animae meae lampas splendidissima, mei itineris directio, infirmitatis robur, nuditatis operimentum, paupertatis opulentia, immedicabilium vulnerum sanatio, lacrymarum ablatio, suspriorum sedatio, calamitatum levamen, vinculorum solutio, exaudi orationes meas, miserere meorum gemituum, et suscipe meas lamentationes. Miserere mei commota meis lacrymis. Commoveantur viscera tua erga me, tanquam mater benignissimi Dei: respice, atque annue ad meam obtestationem, et exple sitibundum meum desiderium, et respice graviter infirmum, atque in anima aegrotantem. Libera me ab affectione, quae in me dominatur, quaeque acerrime impugnat semper diu noctuque, atque ad mortem ducit miseram meam animam. Libera etiam me a sagittis Belial, atque a visibilibus et invisibilibus inimicis, et reple me divina voluptate, declarando me socium Sanctorum, ac iustorum simul, tua eximia apud Deum intercessione, et socia me cum servis, et famulis in terra mansuetorum, in tabernaculis coelestibus, in regione vivorum, in oblatione sanctorum: dignare me omnium

protectio, omniumque laetitia, atque voluptas, ut cum ipsis laeter,
oro te, in gaudio illo vere inexplicabili Filii tui ex te geniti et Regis,
et in thalamo ipsius, atque regno interminabili. Utique, Domina,
refugium meum, vita et defensio, armatura et exultatio, spes * et ^{*536}
robur, concede mihi, ut cum ipsis perfruar muneribus, ac thesauris
inexplicabilibus, atque incomprehensibilibus filii tui in habitatione
coelesti. Habis enim consentientem voluntati potentiam, tanquam
Mater Altissimi, atque ideo fidenter spero fore me compotem, Do-
mina mea, votorum meorum: compos fiam illorum, Dei sponsa,
quae es omnium spes, quae supra omnem intelligentiam peperisti
Dominum nostrum Iesum Christum, quem decet omnis gloria, ho-
nor, et adoratio in saecula saeculorum. Amen.

ORATIO AD SANCTISSIMAM DEI GENITRICEM

343 Inoccidui luminis Mater, audi me, precor, confitentem: coeno ^{OG III, 536}
enim, ac sordibus repletus sum, et tenebris miser obrutus: terram,
heu infelix, maculavi compluribus meis criminibus, Domina. Ideo
clamat nunc suspirans contra me apud Iudicem incorruptum, alle-
gans etiam testes coelum cum astris, et solem. Tempestas etiam
cogitationum mearum demergit ad desperationem. Anima mea cum
timore procedit praestolans fugere condemnationem. In te, Dei
Genitrix, totam spem meam ego luxuriosus reposui. Vide, tota con-
fusione repleta est, heu mihi, facies famuli tui. Saltem ora sine in-
termissione quem peperisti, ut etiam mei indigni misereatur: dis-
solve sola, vincula mea indissolubilia, tu quae Reparatorem mundo
genuisti. Denigratum me, atque in tenebras conversum, poenitentiae lacrymis dealba: mortuum me ob nimiam segnitiem, tu quae
vitam meam peperisti, resuscita. Me peregrinum factum Deo, et
Angelis, ad eos rursus reducito, Dei Genitrix. Spectaculum vere
horrendum: quomodo meas iniquitates pertulit Dominus? Quo-
modo statim in profundum inferni non deiecit me miserum vivum?
Quomodo securim non dimisit e coelo clam, vel gladium, ut me
feriret? At tu omnino tuis deprecationibus vitam mihi, o Domina,
largita es, meam quaerendo poenitentiam, quam mihi servo tuo,
benignissima, fac praebeas. Tu enim murus meus, et * portus, et ^{*537}
munitio facta es: lux divinae faciei tuae mihi affulgens, ut media
nocte hymnum persolvam. Largire mihi, Domina, compunctionem,
suspiria non intermissa, et lacrymas: ablue meae animae valles,
perfectamque mihi indulgentiam concede, tu quae concepisti Deum
hominem factum. Videam te mentis oculis, Immaculata, media
nocte, et gaudeam. O robur, o spes non erubescenda, o vita, ac

dulce lumen servi tui, a lingua profana, atque ore immundo hanc orationem excipe. Nunc nox fiat servo tuo salutis dies, Dei sponsa. Nunc laetentur Angeli super me, Domina, ac iustorum spiritus, ut laudare possim cum gratiarum actione hilari animo sanctissimum nomen tuum. Tu potes, omni laude maior, quaecumque vis (nec dubito) apud Deum, quem peperisti. O Trinitas, adoratio convenit tibi. O Dei Mater maior omni cogitatione, atque eloquio. O Virgo omni virginitate sine controversia sublimior, tanquam Virgo etiam ante divinum partum super omnes virgines, quae fuerunt, et in ipso partu, ac post partum eadem permanens, per quam hominum natura, quae iamdiu prolapsa longe a Deo recesserat, benignitatis inexplicabilis, atque incomparabilis demissionis modo, cum beata, ac divina natura copulata est, quum nullo pacto... persona conversionem, aut confusionem, mutationemve passa sit: per quam, post etiam unionem maxime tremendam, et reconciliationem, invidia maligni, ac mentis nostrae stultitia, a iustitia delapsi, rursus revocamur; tuumque filium, ac Deum nobis propitium invenimus propter indefessas intercessiones tuas apud eum. Domina, te oro, ac deprecor misericordem, atque benignam Dei misericordis, ac benigni Matrem, meam defensionem suscipe etiam hora hae, mei indigentis, si unquam alias, maxime nunc tuo patrocinio, ac protectione. Quoniam enim prorsus impuritas sum, et peccatorum colluvies, atque, ut breviter dicam, mortiferorum omnium vitiorum receptaculum, ad intemerata, ac tremenda filii tui, et Dei mysteria venire cupio; totis artibus contremisco, et terrore corripior propter *intolerabilem multitudinem nostrarum iniquitatum. Quem enim meorum sensuum miserum in modum minime inquinavi? Quibus non corruptus sum turpibus cogitationibus, et fictionibus vanitatis? Quis captivitatis modus non tenuit omnino mentem meam? Non solum enim, in quas miserum in modum incidi pravas affectiones, in iis praeeoccupatus tanquam captivus, huc, et illuc feror, neque eae, quas per sensuum intemperantiam ex alienis actionibus, aut conversationibus, aut per transitum in auditum incidentibus, aut visis, congessi in me malas imagines, dissipant mentem; verum etiam, quae nondum fuerunt, neque existent, neque audita sunt, neque visa, consentiens aegrota mens mea, et fragilis, et puerilis, et infructuosa, auctori malitiae, et tanquam existentia sibi fingens, in his miserae vitae tempus consumpsi. Talibus, ac tantis adhaerescens malis, ad huiusmodi excellentes res, ac divinissimas, quas certe etiam Angeli prospicere desiderant, accedere proposui, o Domina, et vereor, ne forte tanquam indignus, ut ille non vestitus veste nuptiali, ligatis manibus, et pedibus proiiciar in

tenebras loco illuminationis, et participationis gratiae divinae, damnatus ad mihi convenientem habitationem tenebrarum. Verum quid ago? Indigne certe participans mysteriorum huiusmodi tremendorum, tantas et peiores expecto poenas subire. Expers vero horum aliquando permaneo, multumque indignitatem extendens, in profundum, ut ita dicam, malorum incidunt contemnendo, earumdem etiam castigationum, vel etiam maiorum, etiam hoc pacto reus fio. Angustiae igitur undique mihi sunt in opere. Ideo etiam ad te confugio, auxilium inexpugnabile, et revera fortissimum. Commoveantur igitur viscera tua, Domina purissima, erga me, et utens libertate materna cum tuo Filio, et Deo, remissionem exposce porro errorum praeteritorum. Fac me vero facilem ad concipiendum ignem comburentem, atque illuminantem mysteriorum vivificorum ipsius, eo magis quod possides voluntatem excellentissimae potentiae correspondentem, et dignare me purum fieri, et illustrari horum participatione, ac reliquum vitae * meae in poenitentia, et castitate, atque humilitate percurrere doce, in operibus, in sermonibus, in cogitationibus, in omnibus animae et corporis motibus semper assistens, dirigens, praesidens, manuducens, contrarias avertendo potestates, et tanquam servum, quamquam inutilem, tuae bonitatis omnimode fovendo, ac custodiendo. Utique, Domina semper benedicta, ne despicias vacuas preces meas indignas et miserabiles. Sed et in hac vita, et in exitu infelicitis animae meae, et in futuro tremendo, atque incorrupto iudicio adesto mihi adiuvando, et liberando ab omnibus rebus infaustis. Ut gratia tua salvus factus, benedicam, et laudem te, et tuis splendoribus illustratus, ad laudationem, ad gloriam, ad adorationem extollar optimae, et omnium effectricis, et beatae Trinitatis, in universa saeculorum saecula.

*539

ORATIO AD DEI GENITRICEM

- 344** Domina laudabilissima atque optima, misericordiae fons, bonitatis abyssus, aqua viva, peccantium patrona, fluctuantium portus: quae sine semine in utero Deum suscepisti, et digna putata es fieri Mater Dei: vitis vera, vas continens manna, cudentium correctio, cunctorum refugium, totiusque mundi vita: me execrabilem, scorborum amicum, et turbulentum, negligentem mente et actione atque electione, qui meam vitam luxuriose consumpsi; age, ut Dei Mater benignissima simul et misericors, noli respuere me peccatorem atque impurum; sed accelera suspicere deprecationem prolatam ad te a sordidis labiis meis, conciliando mihi benevolentiam Iudicis, precibus acceptissimis, atque humanissimis tuis, quae vere

OG III, 539

es purissima et Dei Mater. Pande mihi viscera misericordis Filii tui: deprecare ut errores meos despiciat: dirige cogitationem meam ad poenitentiam, et mandatorum ipsius fac me executorem probatum; et ne sinas, ut evadam praeda aut cibus Satanae lethiferi, sed renova me tua intercessione multis iam inveteratum peccatis; et meam hanc attritam vitam corrige, ut habens te praestantissimam mediaticem, inculpate ante Iudicem adstern, tremendumque supplicium * effugiam, atque ipsius gloriae haeredem declares tua intercessione, ut eam consequar, Immaculatissima, deprecante te factorem meum, quem decet gloria, honor atque adoratio in saecula. Amen.

*540 Virgo Domina Mater Domini mei Iesu Christi, scio me impurum esse, et profanum, et execrandum, et indignum, quoniam supergressae sunt caput meum iniquitates meae: multiplicatae sunt enim super arenam maris: putruerunt, et corruptae sunt cicatrices meae animae ex multis malis meis: sed venio ad te poenitens, et procidens ante te, confitendo omnia mea peccata gravissima. Te Dei Matrem saepe ad iram provocavi insordescendo meis impuritatibus: miserere mei tu, quae omnium humanissime misereris, et mihi ignosc, et noli me, Domina, despicere: neque avertas faciem tuam a me. Et aversus ero miserrimus, heu heu, a te? Minime, Domina, minime gaudeant in hoc, heu, heu, inimici mei. Excita cogitationem meam ad poenitentiam, et manuduc me in viam salutis, quam quum invenero, ac tenuero, habeam te comitem, et tuo ductu salvus ero. Utique, Domina Mater humanissimi Dei, confringe cor meum, atque illud deprime, et reple oculos meos lacrymis spiritibus, eosque illumina luce tuarum intercessionum, ne obdormiam in morte. Asperge me hyssopo misericordiae tuae, et expurga me, abluens me per tuam gratiam meis lacrymis, et super nivem dealbabor. Utique, Mater Domini mei Iesu Christi, suscipe miseram hanc meam confessionem et petitionem, ac praeside meae menti, et reliquum vitae meae sine scandalo in poenitentia conserva, et tempore exitus humilis animae meae a corpore, quando loquuturus sum cum inimicis in porta, heu, exhibe te mihi, Domina, cum oculo tuo misericordi, et libera me ab acribus ratiocinatoribus, exactoribusque gravibus potestatum saeculi huius, et dele tunc omnia peccatorum meorum chirographa, atque adducito me a confusione liberum, ac salutis securum, ad tribunal Filii tui et Patris ipsius, qui principium non habet, Spiritusque sanctissimi, unius principalisque luminis, et consubstantialis * Trinitatis. Humanissima Mater benigni et misericordis Dei: misericors et bona, boni ac miserentis nutrix Virgo Domina, inclina aurem tuam, et exaudi me de excelso gloriae

tuae. Verba mea auribus percipe, purissima: intellige clamorem meum de profundo: attende voci anxiae deprecationis meae: auxiliatrix mea, da mihi sermonem in aperitione oris mei: tu quae praebuisti mihi vitam tua intercessione, ut annunciem magnificantias tuas, antequam abeam, et non detur ibi confiteri, postquam hinc profectus misere conclusus fuero. Peccavi, purissima, peccavi, et iniuriantes meas ego cognosco: et peccatum meum coram me est semper. Respice in meam ultimam hanc deprecationem, et confessionem servi tui: praebe mihi fontes operosarum lacrymarum, lavacrum sordidae animae expiatorium: ablue peccatorum meorum sordes: planta in lapideo corde meo timorem sanctum Filii et Dei tui: ingrediatur in interiora mea, per quem pariam ex afflita anima mea etiam expiantem lacrymam, et parietur in me Spiritus salutaris... Solis splendidissimi nubes, effulge lumen intelligibile obte-nebratae et sordescenti menti meae, dissipando et fugando densam nebulam continuarum cogitationum mearum, ut in tranquillitate ac hilaritate lucis visitationisque tuae perfectum offeram sacrificium, atque acceptabilem hostiam, quam commendavit Filius tuus et Deus meus, qui venit non vocare iustos, sed peccatores ad poenitentiam et me indignum tua intercessione suscipiat. Multi sunt ex peccatoribus a saeculo, optima Domina, multi ex lapsis, multi ex exacerbantibus, et non custodientibus mandata Filii tui: verum nemo est, quem non superaverit multitudo mearum iniquitatum in cognitione. Totum enim vetus, et novum Testamentum bona opera iustorum resonuit, et peccatorum atque iniquorum scelera, actionesque ad perpetuam infamiam inseculpsit: sed interius tribunal conscientiae meae, graviorem omnibus esse conspiciens, circumfert odium peccatorum, pondus malorum a saeculo tanto maius, quanto levior, ac remissior est condemnatio ob ignorantiam, quam ex scientia. Mandatum, et legem accepit * Adam, sed non observavit; verum experientiam nondum habuerat, purissima, lapsus alieni, et condemnationis: ego autem pro mea defensione quid respondebo miser? Omnino nihil. Tanquam enim intemperans, et flagitosus festinavi fieri malus, et ideo excusationem non habeo. Omnium miserorum miserrimus evasi, eorum qui ex Adam nati sunt, et Cain et Lamech, et eorum, qui turrim moliti fuerunt, et sodomitarum flamma absumptorum, et eorum qui sub Noë diluvio perierunt, aegyptiorum pessimorum, qui condemnati sunt, ego damnabilior, omniumque infelicium infelissimus, et omnium novi Testamenti peccatorum me ipsum cognosco maximum peccatorem: baptizatus enim, foedatus sum: ablutus, sum inquinatus: honoratus gratiae dignitate, peccati dedecus indui: gratiam inutilem reddidi monasticae professio-

nis. Quis igitur mihi sermo, aut tempus, aut modus satis erit ad expiationem iniquitatum huiusmodi? Tam magnum enim, Sanctissima, est pelagus intolerabile meorum delictorum, tantus malorum meorum impetus. Quis fiam? Qualem viam ingrediar? Coelestis est invia, angusta terrena, subterranea terret, maritima impedita est. Vides necessitatem inconsideratam, cernis consilii inopiam insuperabilem, discrimen ferme violentum, et sermonis exhaustur meum instrumentum. Potens potentis, et viventis Dei Mater, da mihi anxiō manum auxiliī: mirifica misericordias tuas super me miserum: excita animam meam, dicens, salus tua ego sum: auxiliatrix mea, et protectrix mea es, Immaculata. Suscipe deprecationem meam indigni servi tui. Credo, purissima, te posse hoc facere. Salvum me fac, via secura poenitentium. Ostende in me omnium miserrimo, atque infelicissimo maxime admirabiles misericordias tuas, spes, Domina, Dei Genitrix. Tu enim noscis cogitationes et operationes meas, atque infirmitatem abiectae naturae, et tibi commendo meam animam foedatam peccatis, et turpibus cogitationibus. Tu vides, Domina, ulcera vulnerum meorum, et prava desideria. Tu medelam tribue effundendo guttam benignae tuae compassionis. * Respice Domina mea Dei Mater, et placidum redde erga me Filium tuum, et universorum Regem, qui publicaturus est coram Angelis et hominibus meas pravas cogitationes operationesque. Excipit te tanquam Matrem benignam pro anima in desperationem adducta deprecantem, utpote quae es refugium peccatorum, pro defensione enim, et perfugio, atque auxilio talem te constituit peccatorum mei similium Filius et Deus tuus, quem decet omnis gloria, honor, et adoratio cum Patre ipsis sine principio, et sancto, et bono, et vivificante eius Spiritu, nunc, et semper, et in saecula saeculorum.

*543

ORATIO AD DEI GENITRICEM

OG
III, 543

Virgo Domina Dei Genitrix, salus communis generis christiano-rum, tu quidem veluti Mater nobis prospicere non desistis; verum tanquam filiorum amans, atque ad amandum propensa ita tua beneficia nobis distribuis semper, salvans, defendens, custodiens, a periculis me liberans, a temptationibus eximens, a peccatorum multitudine redimens. Nos autem pro his gratias agimus, praedicamus munera, non caelamus beneficia, cantamus elata voce tua mirabilia, curam laudamus, providentiam extollimus, praesidium hymnis prosequimur, misericordiam commendamus: et quoad praeterita, memores magnorum tuorum munerum, et ex quantis periculis erepti sumus per te, hoc eanticum eucharisticum tanquam debitum

345

offerimus tuis beneficiis par minime futurum. Quid enim esse potest correspondens? Verumtamen audaciores facti, supplices petimus a tua misericordia, ut eiulatum tuorum famulorum suscipientias, ponasque postulationem ante Deum nostrum ex te genitum, ut nos eripiat a damnatione aeterna: ut laudemus sanctissimum nomen Patris, et Filii, et Spiritus Sancti nunc, et semper, et in saecula. Vides o sanctissima Domina Deipara, quot malis nos malus pessimusque daemon circumdat. Ecce ad pravos affectus quamplurimos, atque inexplorabiles nos commovet. Surge igitur, et ne repellas in finem. Quare faciem tuam avertis, et oblisceris * inopiae nostraræ? Dissipa pravi daemons insidias, recipe nos bellum gerentes, compesce Dei iram contra nos excitatam propter multos meos errores, tua intercessione, ut ad ingentia beneficia etiam hoc accidente, extollamus laudibus nomen tuum, Filii, et Dei nostri, una cum Patre ipsius sine principio, cum...

*544

Domina Dei Mater, quae peperisti Christum Deum Salvatorem nostrum, in te repono spem meam totam, et in te confido sublimiorrem omnibus coelestibus potestatibus. Tu me, purissima, tua divina gratia communias, et vitam meam gubernes, atque ad sanctam voluntatem Filii tui, et Dei nostri dirigas. Tu mihi largire errorum remissionem. Esto refugium, protectio, et liberatio, et manuductio in vitam aeternam transmittens, et in hora postea mortis, Domina, Domina, ne derelinquas me, sed ad adiuvandum me festina, et eripe ab aspera daemonum tyrannide. Habes enim cum voluntate potestatem, tamquam optima Mater Christi Dei nostri, ipsi... Tu sola Domina Dei Genitrix es sublimissima super omnem terram. Nos autem te, Dei Sponsa, fide benedicimus, dilectione honoramus, et honore colimus, semper te magnifacientes, ac venerandum in modum beatam praedicantes. Tu enim honor honorum es, et praemium praemiorum, et sublimitatum sublimitas. Verum, o Domina, mea post Deum oblectatio, divinus ros ardoris in me aestuantis, aridi cordis mei conspersio divinitus manans, tenebrosae animae meae lampas lucidissima, meae indigentiae directio, infirmitatis potentia, nuditatis indumentum, paupertatis opulentia, immedicabilium vulnerum medela, lacrymarum sublatio, suspitorum sedatio, infortuniorum commutatio, dolorum levamen, vinculorum meorum solutio, spes salutis meae, exaudi preces meas, miserere meorum gemituum, et suscipe meas lamentationes, miserere mei inclinata lacrymis meis. Commoveantur tua viscera erga me, tanquam Mater Dei benigni. Respice, atque annue ad meam deprecationem, imple desiderium meum sitibundum, et coniunge me cum cognata et conserva, in terra mansuetorum, in tabernaculis iustorum, in choro Sanctorum, et dignum * me fac tu omnium patrocinium, et *

*545

omnium gaudium, et pura voluptas, ut tecum exhilarer: haec peto a te, in illa laetitia vere inenarrabili Dei, et Regis ex te geniti, et in thalamo ipsius inexplicabili, et delectatione indefinienti, atque insatiabili, et in regno inocciduo, perpetuoque ipsius. Utique, Domina mea, utique meum perfugium, vita, et protectio, armatura, atque exultatio, spes, et robur meum: da mihi, ut tecum fruar Filii tui donis inenarrabilibus, atque imperceptibilibus, in statione coelesti. Habes enim, habes, scio, voluntati parem potentiam, tanquam Mater Altissimi. Propterea audax factus sum. Fac igitur, ne frustratus maneam, purissima Domina, mea expectatione; verum consequar illam, Dei sponsa, tu quae supra captum peperisti omnibus expectatum Dominum nostrum Iesum Christum verum Deum, Dominumque, cui convenit omnis gloria, honor, et veneratio cum Patre ipsius sine principio, et sanctissimo, atque optimo, ac vivificante ipsius Spiritu, nunc et semper, et in saecula saeculorum.

ORATIO AD SANCTISSIMAM DEI MATREM

^{OG}
^{III. 545} At, o Virgo Domina, immaculata Deipara, Domina mea glorio-
sissima, beneficentissima mea, coelis sublimior, multo purior sola-
ribus splendoribus, radiis, fulgoribus: honorabilis magis quam Cher-
ubim, et sine ulla comparatione magis quam coelestes exercitus
multo gloriosior, Apostolorum exultatio, praedicatio Martyrum,
Sanctorum gaudium, ascetarum lux, altare aureum, lampas illu-
minans, vas ferens coeli manna, arca vera, lex divinissima, rubus
incombustus, locus amplissimus, virga illius Aaronis germinans,
virga vere apparuisti, et flos Filius tuus verus Deus noster, Deus,
et factor meus: tu secundum carnem Deum genuisti, et Verbum,
ante partum virginitatem servans, Virgo post partum, et reconciliati
fuius cum Christo Deo, et Filio tuo. Tu auxilium peccato-
^{*546} * rum, et iactatis fluctu sine ulla ope tu es portus, mundi consolatio,
orphanorum protectio, et pretium redemptionis captivorum. Tu
monachorum firmamentum, et saecularium spes: tu viduarum pa-
tientia, protectio, et tegumentum, et virginum exultatio, et corona,
et oblectatio: puella augusta, et hera, Regina, Domina, sub alis
tuis protege, custodi me, ut ne contra me Satan exultet, qui per-
niciem creat, neque adversus me scelestus inimicus meus extollatur.
Tu enim, purissima, es meus portus, auxilium, et praesidium: ne-
que agnosco, Domina, refugium aliud. Deprecor te, Domina, multis
cum lacrymis, ne dulcis Filius tuus creator, et factor absindat pro-
pter multa, quae egi, peccata; precor vero te, ut facias venire ad Chri-
stum, atque intrare in aulas illas Sanctorum, ubi non est lacryma,

neque tribulatio, neque moestitia, neque mors, non tormentum, non angustia, sed gaudium inexplebile, voluptas iustorum, et delectatio indeficiens, vita non habens finem, oblectamentum, et exultatio, et gloria, et splendor. Imple quoque os meum gratia dulcedinis tuae, et move linguam meam, ac labia mea, ut hymnos cantem ex animo festivo, et corde prompto, et melos illud angelicum ex hymnis compositum, quod Gabriel pronunciavit tibi, Virgo Mater. Dignare famulum tuum abiectum Virgo, ut redimatur ab affectionibus pravis, atque ab omni peccato: dissipata omnem cogitationem, quae a diabolo assidue mihi immittitur, ut ferat in praeceps miserrimam animam meam usque ad tartara inferni: libera me, sanetissima mea, a laqueis ipsius. Da mihi timorem Dei, et dilectionem, Virgo, propositum Deo dignum, et vitam puram, caritatem erga Dominum simul et proximum, patientiam, humilitatem, continentiam, ieonium, lacrymas compunctionis, Virgo, expurgantes, meditationem terribilium suppliciorum illorum, conversionemque a malis, quae patravi miser. Etenim ex industria, ut tu scis Virgo Mater, non est mihi spes salutis. Corrupi, atque efferavi animam meam, et corpus infelix iam * inde a tenerrima aetate, vas factus sum sceleratum, inutile, corruptum, omnino sectatus sum miser Belial in cogitationibus simul, et operibus, et actionibus turpibus: usque adhuc execrandus trahit me, o Virgo, ad suas voluntates. Heu mihi infelici, insidias pessimus struit mihi quotidie, et cogitationes malevolas ferre non possum. Affectionem enim erga peccatum malam acquisivi, ac vix statim, et aliquando resipiscere cupio. Iure iurando terribili, infelix, et pactis me obstringo ex toto corde meo cum tuo Filio, et Deo. Dimitte mihi, dico, Domine, peccata mea, et statuo ex hoc tempore, non amplius te offendam. O longanimitatem tuam, Christe mi, vivificus largitor. Oh quomodo tolerat, Domina, misericors Filius tuus videns spretum perjurium et mendacium, quod habeo miser supra modum. Simul ac componor ego (o temeritatem, et spretum!) rursus ad priora redeo, atque in peius trahor profanus, et mendax: ac tanquam canis saturatus supra modum, sicut ad proprium vomitum revertitur, ita etiam ipse vado, vertor ad ea quae retro sunt, neque omnino sentio miserimus. Verum et ad desperationem saepe Belial proiicit me, Sanctissima mea. Ideo auxiliare mihi, ne permittas, Domina, diaboli me ludibrium fieri, purissima: sed eripe me a manibus maligni, ac do-losi deceptoris; et servum me fac Filii tui, Virgo, vasque rursus aptum sanctissimi Spiritus obumbrantis te, temporibus extremis: et salvum me fac, omnibus laudibus celeberrima, sicut vis, et sicut scis: et concede mihi, ut te extollam, et nominem ex corde. Salve,

canticum Cherubim, hymnusque Angelorum. Salve pax, et gaudium humani generis. Salve Paradisus deliciarum, salve lignum vitae, salve murus fidelium, portus periclitantium, salve revocatio Adami, salve Evaе pretium redemptionis, salve fons gratiae, et immortalitatis, salve sancti Spiritus fons signatus, salve templum divinissimum, salve sedes Dei, salve pura, quae draconis nequissimi caput contrivisti, et in abyssum proiecisti vinculis constrictum, salve perfugium afflictorum, salve maledictionis solutio, per quam laetitia * mundo apparuit, immaculatissima Virgo ob tuum partum, salve Mater Christi Filii Dei vivi. Quem decet gloria, et honor, adoratio, et hymnus nunc, et semper, et ubique. Amen, in saecula.

ORATIO EXOMOLOGETICA AD SS. DEI GENITRICEM

^{OG}
^{III. 548} Virgo Domina Dei Mater, quae Verbum secundum carnem genuisti, seio profecto, quam non sit conveniens, neque dignum, me adeo luxuriosum respicere imaginem tuam, quae pura, quae semper virgo tum corpore, tum anima fuisti, integra et immaculata. Aequum enim est, me tam impurum a tua puritate odio haberi, atque abhorri. Verumtamen, quoniam hac de caussa Deus, quem genuisti, homo factus est, ut vocaret peccatores ad poenitentiam, excipe praesentem confessionem meam multorum, graviumque delictorum, et adduc ad unigenitum tuum Filium et Deum, deprecans, ut placatus fiat erga infelicem miseramque animam meam. Nam propter multitudinem iniquitatum mearum impedior, quo minus in ipsum oculos figam, atque exposcam remissionem: et propono te postulatrixem simul, et mediatrixem, quia multa, et magna dona consecuta es a Deo, qui me formavit, quum immemorem me ostenderim, miser, atque ingratum. Merito comparatus sum iumentis insipientibus, et similis factus sum illis. Virtutibus vacuus, pravis affectibus dives, ignominia plenus, confidentiae divinae expers, condemnatus a Deo, deploratus ab Angelis, irrisus a daemonibus, a conscientia reprehensus, a pravis meis actionibus confusus, et ante mortem mortuus existens, et ante iudicium a me ipso iudicatus, et ante interminatum supplicium a me ipso cruciatus ob desperationem sum. Idecireo ad tuam, et solam efficacissimam protectionem, Domina Deipara, confugio ipse, qui sum decum millium talentorum debitor, qui per lasciviam paternam substantiam cum meretricibus abligurri, qui plus quam Manasses scortatus sum, qui plus quam dives ille immitis evasi, ingluviei servus, pravarum * cogitationum sentina, turpium sordidorumque sermonum promus, omni impuri-

tate refertus, atque ab omni bona exercitatione alienus. Miserere humilitatis meae, Immaculata: compatere meae infirmitati, purissima. Magnam habes confidentiam apud eum, qui ex te natus est, ut nemo alias: omnia potes, tanquam Dei Mater; omnia vales, veluti quae superas omnes creaturas: nihil tibi, si vis, impossibile est: dumtaxat ne despicias meas lacrymas, ne dedigneris mea suspiria, ne repellas meum laborem ex corde, ne confundas expectationem meam a te; sed maternis tuis precibus, misericordiae Filii tui, quae cogi non potest, vim inferens, dignare me infelicem, atque indignum famulum tuum, primum, antiquumque decorem recipere animae, abiicere foeditatem pravorum affectuum, liberari a peccato, servum fieri iustitiae, exuere pollutionem carnalis delectationis, induere sanctitatem puritatis animae, mortuum fieri mundo, vivere virtuti, comes facta mihi viatori, in mari iter agenti adnavigando, semper daemones me impugnantes superando, vigilantem me confortando, dormientem custodiendo, afflictum consolando, animo concidentem revocando, infirmum roborando, peccantem liberando, calumniis circumventum absolvendo, periculo mortis proximum paeveniendo, terribilem ostendendo me hostibus visibilibus, atque invisibilibus quotidie, ut cognoscant omnes daemones iniuste in me tyrannidem exercentes, cuius servus sim. Utique, sanetissima Domina mea Dei Mater, exaudi meam hanc orationem miserandam, et ne confundas me ab expectatione mea, spes omnium finium terrae: carnis meae aestum extingue, excitatam in mea anima tempestatem ferocissimam iracundiae intempestivae mitiga: tumorem, atque iactantiam inanis adolescentiae dele ex mente mea: nocturnas imagines malorum spirituum, ac diurnas impurorum cogitationum agressiones ex meo corde minue: doce meam linguam loqui utilia: erudi oculos meos, ut recte videant virtutis rectitudinem: pedes mei, fac, ut currant assidue beatam viam mandatorum Dei; manus meas praepara, ut sanetificantur, ut digne extollantur * ad Altissimum: expurga os meum ut confidenter invocem Patrem terribilem Deum, ac sanctissimum. Aperi aures meas, ut sensu, et mente dulciora super mel et favum sanctorum Scripturarum eloquia excipiens, ea exequar a te confortatus: da mihi tempus poenitentiae, et conversionis cogitationem: libera me a morte repentina: ab occultis conscientiae stimulis vindica: tandem adsis mihi in divisione miserae animae meae ex infelici hoc corpore, allevando intolerabilem illam violentiam, levem reddendo inexplicabilem illum laborem, consolando inconsolabilem illam angustiam, eripiendo me a tenebroso daemonum aspectu, ab acerbissima redditione rationum, redimendo a publicanis aëris, et potestatibus tenebrarum; gladios multorum criminum

meorum effringendo, Deum mihi conciliando, statione a dextris ipsius beata in tremendo iudicio dignando; ab aeternis, atque intolerandis eripiendo suppliciis; haeredem reddendo sempiternorum immortaliumque bonorum. Hanc tibi offero confessionem, Domina Dei Mater, lux oculorum meorum, qui tenebris offusi sunt, consolatio animae meae, spes mea post Deum, et salus: quam libenti animo excipe, atque expurga me ab omni inquinamento carnis et spiritus, reddens me dignum in hoc saeculo, ut sine ullo crimine particeps fiam immaculati Corporis, et Sanguinis Filii, et Dei tui; in futuro vero dulcedinis tui coelestis convivii, delectationis paradisi, regni Dei, ubi est habitatio omnium laetantium: et quum assecutus fuero haec bona celebrabo in saeculum saeculi magnificum nomen Filii, et Dei tui cum ipsius Patre sine principio, et omnino sancto, et bono, et vivificante eius Spiritu nunc, et semper, et in saecula saeculorum.

ORATIO AD SS. DEI GENITRICEM

^{OG}
^{III, 551} Virgo Domina Dei Genitrix, quae unigenitum Dei Verbum, 348 omnis visibilis, atque intelligibilis creaturae factorem, et Dominum, unum Trinitatis Deum, Deum pariter, et hominem, supra naturam, et supra captum genuisti: habitaculum divinitatis, totius sanetitatis, et gratiae receptaculum, in quo plenitudo divinitatis corporaliter habitavit, ex Dei beneplacito, atque operatione sancti Spiritus: quae supra omnem creaturam regali, et prope divina dignitate collocata es, et superemines, gloria, et oblectatio, et inexplicabilis laetitia Angelorum: regia Apostolorum ac Prophetarum corona: egredia, atque admirabilis Martyrum fortitudo: certaminum ipsorum, et victoriae causa; atque athleticarum coronarum, aeternarumque, ac retributionum Deo dignarum conciliatrix: excellentissima Sanctorum dignitas et gloria: quietis secura dux et magistra; revelationum, spiritualiumque mysteriorum porta, fons luminis, ianua aeternae vitae, misericordiae flumen inexhaustum, omnium charismatum coelestium, ac miraculorum mare indeficiens. Te oramus, et te deprecamur Matrem maxime misericordem beginnissimi Domini. Propitia sis nobis abiectis, indignisque famulis tuis: respice benevolis oculis captivitatem, humilitatemque nostram: sana contritiones animarum, et corporum nostrorum; visibiles, atque invisibles hostes disperge: turris fortitudinis, armatura bellica, acies robusta, et dux, et propugnatrix invicta esto nobis indignis a facie inimicorum nostrorum. Ostende in nobis misericordias tuas antiquas, et

mirabilia hodie: ostende iniquis hostibus nostris, solum Regem esse, et Dominum tuum Filium, et Deum, et te proprie Dei Matrem, quae verum Deum secundum carnem genuisti, et te posse omnia, et omnia efficere potentem esse quaecumque vis in coelo, et in terra. Concede omnibus quaecumque petunt, unicuique conducibilia, Domina, aegrotis sanitatem, navigantibus tranquillitatem, et regimen, iter agentes comitando, ac custodiendo, captivos a servitute acerba redimendo, moerore affectos consolando; paupertatem, * omnemque ^{*252} aliam aerumnam allevando; ab animae morbis, pravisque affectiōnibus liberando universos tuis invisibilibus patrocinii, atque adhortationibus, ut viam temporalis huius vitae bene ac sine offensione conficientes, illa etiam aeterna bona, per te, in regno celorum consequamur: reges vero nostros fideles, terribili nomine Unigeniti Filii tui honoratos, confidentesque tuo patrocinio, et gratia, ac te omni in re mediatricem, ac protectricem praetendentes; contra hostes invisibiliter aggredientes roborato, dissipata animis eorum incumbentem nubem tristitiae, eripe a labore animas ipsorum, et splendidam tranquillitatem, laetitiamque introducito: pacificam, ac seditione liberam potentiam, et Regnum ipsis comparando. Libera, Domina, tuis precibus gregem hunc peculiari modo in te confidentem, et totam urbem, et regionem a fame, terraemotu, alluvione, igne, gladio, incursione barbarorum, et bello civili, omnemque iram contra nos commotam iuste, averte beneplacito, et gratia unigeniti Filii, et Dei tui, cui convenit omnis gloria, honor, atque adoratio cum Patre ipsis sine principio, et coaeterno, et vivificantie eius Spiritu, nunc, et semper et in saecula saeculorum.

THRENI, ID EST, LAMENTATIONES GLORIOSISSIMAE
VIRGINIS MATRIS MARIAE, SUPER PASSIONE DOMINI

349 [...] Mortem atque interitum tua morte protrivisti ac conculcasti: ut gaudium maius mihi humili Matri tuae affulgeat, mecumque laetentur cuneti dilecti tui: erubescant autem, et confundantur quicumque tui inimici.

Sed te, iam nos, o pura et immaculata, eademque benedicta Virgo, magni Filii tui, universorumque Dei mater inculpata, integra, et sacrosanctissima, desperantium atque reorum spes, collaudamus. Tibi, ut gratia plenissimae benedicimus, quae Christum genuisti Deum et hominem: omnes tibi procidimus: omnes te invocamus, et auxilium tuum imploramus. Eripe nos, o Virgo sancta, atque intemerata, a quacumque necessitate ingruente, et a cunctis tenta-

OG
III, 575